In de gevoegde zaken 20-63 en 21-63:

Jean Maudet,

ambtenaar bij de Europese Economische Gemeenschap,
ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van mr. E. Arendt, advocaat te Luxemburg, Avenue Guillaume 27 te Luxemburg,

vertegenwoordigd door mr. L. Rousseau, advocaat bij de Conseil d'Etat en de Cour de Cassation te Parijs,

Verzoeker

tegen

Commissie van de Europese Economische Gemeenschap,

ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van H. Manzanares, secretaris van de juridische dienst van de Europese Uitvoerende Organen, Place de Metz 2 te Luxemburg,

vertegenwoordigd door L. de la Fontaine, juridisch adviseur van de Europese Uitvoerende Organen, als gemachtigde,

Verweerster

betreffende beroepen tot:

1. nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 14 december 1962, voor zover daarbij aan Maudet een vaste aanstelling is verleend in rang A/4 in plaats van in rang A/3 (zaak 20-63);

2. nietigverklaring van de beschikking van de Voorzitter van de Commissie van 8 maart 1963, houdende verwerping van de klacht van Maudet en weigering van zijn verzoek om te worden ingedeeld in rang A/3 (zaak 21-63);

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt:

A. M. Donner, *President*,
A. Trabucchi (*Rechter-Rapporteur*), *Kamerpresident*,
L. Delvaux, R. Rossi, R. Lecourt, *Rechters*,
Advocaat-Generaal: M. Lagrange,
Griffier: A. Van Houtte,

het volgende

ARREST

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

I – Overzicht van de feiten

Overwegende dat de feiten, die aan het geding ten grondslag liggen, als volgt kunnen worden samengevat:

Verzoeker is bij brief van 24 november 1958 aangesteld bij de diensten van de Commissie van de E.E.G. als hoofd van de Afdeling Onroerende Goederen en Materiaal.

Bij beschikking van de Commissie van 14 december 1962 werd het nieuwe Statuut van de ambtenaren van de Gemeenschap op verzoeker van toepassing verklaard volgens artikel 102 van dit Statuut; hij werd hierbij ingedeeld in rang A/4, salaristrap 6.

Tegen deze beschikking richt zich het beroep 20-63, dat op 2 april 1963 is ingediend.

Naar aanleiding van zijn aanstelling in rang A/4 diende verzoeker op 11 januari 1963 een klacht in, waarbij hij verzocht te worden ingedeeld in rang A/3. In een brief van 8 maart 1963 van de Voorzitter van de Commissie werd deze klacht verworpen.

Tegen deze beschikking richt zich het beroep 21-63, dat eveneens op 2 april 1963 is ingediend.

II – Conclusies van partijen

Overwegende dat *in de zaak 20-63 verzoeker* concludeert, dat het den Hove behage:

„Nietig te verklaren de bestreden beschikking, doch uitsluitend voor zover verzoeker is ingedeeld in rang A/4 in plaats van in de rang A/3 waarop hij recht had, met alle rechtsgevolgen van dien";

Overwegende dat *verweerster* concludeert, dat het den Hove behage:

„Het beroep ongegrond te verklaren, kosten rechtens";

Overwegende dat *in de zaak 21-63 verzoeker* concludeert, dat het den Hove behage:

„Nietig te verklaren de uitdrukkelijke beschikking van de Voorzitter van de Commissie van de E.E.G. van 8 maart 1963, houdende verwerping van de klacht van betrokkene en weigering van zijn verzoek om te worden ingedeeld in rang A/3, met alle rechtsgevolgen van dien";

Overwegende dat *verweerster* concludeert, dat het den Hove behage:

„Het beroep niet-ontvankelijk, althans ongerond te verklaren, kosten rechtens";

III – Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat de middelen en argumenten van partijen als volgt kunnen worden samengevat:

A – *TEN AANZIEN VAN DE ONTVANKELIJKHEID*

In de zaak 20-63 wordt door *verweerster* geen exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen.

In de zaak 21-63 daarentegen stelt *verweerster*, dat het beroep niet-ontvankelijk is omdat het antwoord van de Voorzitter van de Commissie geen nieuwe rechtstoestand in het leven heeft geroepen, daar de administratieve positie van verzoeker bepaald blijft door de beschikking van de Commissie van 14 december 1962.

Daar deze beschikking is bestreden met een beroep waarvan de ontvankelijkheid onbetwist vaststaat, is een tweede beroep tegen de verwerping van de klacht nutteloos en heeft verzoeker daarbij geen belang.

Verzoeker merkt op, dat de beschikking van de Commissie van 14 december 1962 betreffende zijn vaste aanstelling en de beschikking van de Voorzitter van de Commissie van 8 maart 1963, waarbij zijn klacht is verworpen, twee beschikkingen vormen die los van elkaar staan en die beide voor hem nadelig zijn.

De beschikking die met het beroep 21-63 wordt bestreden is voor verzoeker nog bezwarender dan die, waartegen zich het beroep 20-63 richt, daar zij niet alleen de bevestiging vormt van de beschikking van de Commissie, doch ook de verwerping inhoudt van de gronden die verzoeker in zijn klacht had aangevoerd om te bewijzen dat de eerste beschikking onwettig was en om te bereiken dat deze zou worden vernietigd. Overigens blijft dit beroep 21-63 van belang, zolang het Hof van Justitie zich niet heeft uitgesproken over de ontvankelijkheid van het beroep 20-63.

Verweerster persisteert bij dupliek bij haar stelling dat verzoeker geen belang heeft bij dit beroep, doch verklaart zich ten deze te refereren aan het oordeel van het Hof.

B — *TEN PRINCIPALE*

Verzoeker stelt dat, zoals blijkt uit zijn aanstellingsbrief en uit alle officiële stukken hem betreffende die van voor of na de inwerkingtreding van het Statuut dateren, hij steeds is aangeduid als afdelingschef; dat zijn directeur A. Merpillat in zijn algemene beoordeling heeft

verklaard dat verzoeker de verantwoordelijkheid draagt voor een moeilijke afdeling, welke is belast met een zowel administratief als menselijk zeer ondankbare taak; en ten slotte dat de Voorzitter van de Commissie van de E.E.G. uitdrukkelijk heeft erkend dat Maudet de vereiste geschiktheid bezat voor de vervulling van de werkzaamheden waarvoor hij was aangesteld. Gezien het feit dat bijlage I van het Statuut bepaalt, dat een afdelingschef is ingedeeld in de rang A/3, was de Commissie van de E.E.G. volgens artikel 102 van het Statuut – dat uitdrukkelijk verwijst naar de „harmonisatie der loopbanen en der criteria voor de indeling in de rangen" – verplicht, uitvoering te geven aan bijlage I, die in onderling overleg door de Raden van de Gemeenschappen is vastgesteld, en derhalve de rang A/3 toe te kennen aan verzoeker, die het ambt van afdelingschef bekleedt.

Verweerster stelt hier tegenover, dat de tabel voor het verband tussen standaardfuncties en loopbanen in bijlage I van het Statuut niet geldt voor de toestand, zoals deze was vóór de inwerkingtreding van het Statuut. De indeling van de ambtenaren, die ten tijde van de inwerkingtreding van het Statuut in functie waren, wordt namelijk geregeld in een overgangsbepaling, artikel 102, bepalend dat degenen die een vast ambt bekleden in vaste dienst kunnen worden aangesteld in de rang en salaristrap, die zij uitdrukkelijk of stilzwijgend hadden verkregen voordat het Statuut op hen van toepassing werd.

Bij de vaststelling van bijlage I van het Statuut zouden de Raden niet een besluit hebben genomen „betreffende harmonisatie der loopbanen en der criteria voor de indeling in de rangen" als bedoeld in artikel 102 van het Statuut. Volgens dit artikel kunnen de eventuele harmonisatiemaatregelen eerst worden genomen, nadat iedere Instelling op grond van de staat van bijlage I de omschrijving heeft vastgesteld van de werkzaamheden en bevoegdheden die aan ieder ambt zijn verbonden. Derhalve konden de ambtenaren, die ten tijde van de inwerkingtreding van het Statuut in functie waren, slechts worden ingedeeld in de rang die reeds voordien aan hen was toegekend.

In de conclusie van repliek stelt *verzoeker,* dat de beperkende opvatting van verweerster niet in overeenstemming is met de woorden

van artikel 102. Uit dit artikel zou namelijk volgen, dat wanneer er verschil bestaat tussen de rang die uitdrukkelijk is toegekend en de rang die behoort bij het ambt dat in feite wordt bekleed – hetgeen kan blijken uit een vergelijking met de rangen van degenen die in soortgelijke ambten zijn benoemd –, bij de vaste aanstelling uitsluitend rekening moet worden gehouden met laatstgenoemde rang. Dit is de betekenis van het alternatief van artikel 102, waar dit spreekt van de rang en salaristrap die betrokkene „uitdrukkelijk of stilzwijgend had verkregen".

Wat de tabel met het verband tussen standaardfuncties en loopbanen in bijlage I betreft, stelt verzoeker dat hij niet verlangt, dat deze met terugwerkende kracht wordt toegepast tot vóór de inwerkingtreding van het Statuut. Hij verlangt slechts dat wordt uitgegaan van de toestand per 1 januari 1962, op welk tijdstip hij, evenals te voren, het ambt van afdelingschef bekleedde.

De overgangsbepaling van artikel 102, door verweerster genoemd, kan slechts worden toegepast met inachtneming van de algemene bepalingen van het Statuut, welke regels bevatten over de overeenstemming tussen categorieën en ambten. De rang en salaristrap, waarin de ambtenaren bij hun vaste aanstelling worden benoemd, moeten derhalve in het bezoldigingsstelsel worden bepaald „met inachtneming van de categorieën, die in het Statuut zijn omschreven, en op grond van het verband tussen deze categorieën en de verschillende ambten".

Elk besluit tot harmonisatie der loopbanen dat later door de Instellingen zal worden genomen kan, wat de standaardfuncties betreft, niet anders dan strikt in overeenstemming zijn met de staat van bijlage I. Dit bevestigt nog eens dat, wanneer de ambtenaren in vaste dienst worden aangesteld, bij hun indeling rekening moet worden gehouden met het verband tussen functies en rangen dat in deze bijlage is voorgeschreven.

De Commissie van de E.E.G. kan zich er tegenover een harer ambtenaren trouwens niet op beroepen dat zij de „omschrijving van de werkzaamheden die aan ieder ambt zijn verbonden" niet heeft vastgesteld, nu artikel 5, lid 4, van het Statuut haar daartoe verplichtte.

In aanmerking genomen dat omtrent de aard der werkzaamheden van verzoeker geen twijfel bestaat, schendt de bestreden beschikking niet alleen het Personeelsstatuut, doch ook de verkregen rechten van verzoeker.

Verweerster voert hiertegen aan, dat de uitoefening van bepaalde werkzaamheden in geen geval impliceert dat betrokkene behoort tot een andere rang dan die, welke uitdrukkelijk in zijn contract is bedongen en is bevestigd bij latere beschikkingen, waartegen hij geen beroep heeft ingesteld. Wanneer Maudet gedurende de prestatutaire periode de taak van een afdelingschef vervulde, doch niettemin was ingedeeld in rang A/4, terwijl andere ambtenaren die soortgelijke werkzaamheden verrichtten waren ingedeeld in de rang A/3, dan is hiervan de oorzaak, dat zowel de indeling van het werk als de rangindeling der ambtenaren zich nog slechts in een voorlopig stadium bevonden en dat bij de rangindeling enerzijds rekening moest worden gehouden met de onmiddellijke behoeften van de Commissie en anderzijds met het beschikbare aantal begrotingsposten.

Bij de inwerkingtreding van het Statuut kon verzoeker, hoewel zijn bekwaamheden en verdiensten buiten twijfel staan en steeds door de Commissie zijn erkend, toch niet in rang A/3 worden ingedeeld omdat de Commissie in deze rang niet beschikte over een post, die zij kon toekennen aan het hoofd van de afdeling die verzoeker leidde. Een aantal extra posten A/3, die de Commissie in een aanvullende begroting voor 1962 had aangevraagd, ten einde te kunnen voorzien in de reorganisatie van haar diensten, die nodig was geworden door de aanneming van het Statuut, is door de Raad geweigerd, zoals blijkt uit het Zesde Algemene Verslag over de werkzaamheden van de Commissie.

Dat de staat van bijlage I terstond vanaf de inwerkingtreding van het Statuut wordt toegepast, betekent slechts dat alle vacatures, die na de inwerktreding van het Statuut ontstaan, in overeenstemming met deze staat moeten worden ingedeeld. Indien het waar was, dat de indeling bedoeld in artikel 102 in ieder geval moest overeenstemmen met de staat van bijlage I, zoals verzoeker wil, dan is niet goed duidelijk waarom volgens het Statuut de eventuele „besluiten betreffende har-

monisatie der loopbanen" eerst later zullen worden genomen. Dit voorbehoud is juist gemaakt met het oog op de mogelijkheid, dat in bepaalde gevallen de rang, die aan een ambtenaar wordt toegekend omdat hij daarin reeds onder de oude regeling was ingedeeld, niet in overeenstemming is met de staat van bijlage I. De overgangsbepaling van artikel 102 vormt dus een uitzondering op de regels, die na de inwerkingtreding van het Statuut bij de aanstelling der ambtenaren in acht moeten worden genomen.

IV — Procedure

Overwegende dat de procedure een regelmatig verloop heeft gehad;

dat de Eerste Kamer van het Hof bij beschikking van 11 juni 1963, na het horen van de Advocaat-Generaal en nadat van bezwaren van partijen niet was gebleken, de beide zaken 20-63 en 21-63 zowel voor de procedure als voor het wijzen van arrest wegens verknochtheid heeft gevoegd;

dat de Eerste Kamer in een zitting van 17 oktober 1963, op rapport van de Rechter-Rapporteur, de Advocaat-Generaal gehoord, heeft beslist dat er geen grond was voor het treffen van instructiemaatregelen;

dat de pleidooien voor de Eerste Kamer zijn gehouden op 6 november 1963;

dat de Eerste Kamer van het Hof bij beschikking van 28 november 1963 krachtens artikel 95, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering de beide zaken naar het Hof heeft verwezen;

dat de pleidooien voor het Hof zijn gehouden op 14 januari 1964;

dat de Advocaat-Generaal op 21 januari 1964 zijn conclusie heeft voorgedragen;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Overwegende dat de beide beroepen met inachtneming der vormvoorschriften en binnen de gestelde termijnen zijn ingediend;

dat de ontvankelijkheid van het beroep 20-63 door verweerster niet wordt betwist en ook ambtshalve niet op bezwaren stuit;

dat verweerster daarentegen de ontvankelijkheid van het beroep 21-63 heeft bestreden met de stelling, dat de litigieuze beschikking voor verzoeker geen nieuwe rechtstoestand in het leven heeft geroepen;

Overwegende evenwel dat, aangenomen dat de Commissie, afgezien van de beschikking waarbij verzoeker in vaste dienst is aangesteld, hem bij een afzonderlijk besluit had behoren in te delen in een andere rang dan die waarin hij bij zijn vaste aanstelling is benoemd, verzoeker ongetwijfeld zou zijn benadeeld door de weigering van de Commissie om aan zijn verzoek tot herindeling gevolg te geven, welke weigering wordt bestreden in de zaak 21-63;

dat deze vraag behoort tot het onderzoek van de zaak ten gronde;

dat derhalve ook het beroep 21-63 ontvankelijk dient te worden verklaard;

Ten principale

Overwegende dat verzoeker stelt dat hij, zowel uit hoofde van de functie van afdelingschef waarin hij door de Commissie is aangesteld als van de werkzaamheden die hij in feite verricht, recht heeft op de rang A/3, zulks in het kader van de „integratieprocedure" van artikel 102 en met toepassing van bijlage I van het Statuut van de ambtenaren van de E.E.G.;

Overwegende dat verweerster hiertegen aanvoert, dat volgens artikel 102 een ambtenaar op arbeidscontract, aan wie vóór de inwer-

kingtreding van het Statuut uitdrukkelijk een bepaalde rang was toegekend – zoals het geval was met verzoeker, die was ingedeeld in rang A/4 – niet bij zijn vaste aanstelling een andere rang kan verkrijgen;

dat voorts bijlage I in het kader van de eventuele harmonisatiemaatregelen, waarop artikel 102 doelt, slechts van toepassing zou zijn nadat door iedere Instelling een omschrijving is vastgesteld van de werkzaamheden en bevoegdheden die aan ieder ambt zijn verbonden;

Overwegende dat artikel 102, waarvan de leden 1 tot 4 volledig zijn overgenomen in bijlage X van het nieuwe Statuut van de ambtenaren van de E.G.K.S., bedoeld was om uniforme regels te scheppen, niet alleen voor degenen die waren aangesteld op grond van een zogenaamd contract van Brussel, doch, in bepaalde opzichten, ook voor de vaste ambtenaren en anderen, die waren aangesteld krachtens het vroegere Statuut van de E.G.K.S.;

dat een van deze algemene regels daarin bestaat, dat alle ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, die in vaste dienst worden benoemd, de positie behouden, die zij vóór de inwerkingtreding van het Statuut hadden verkregen (behoudens het bijzondere geval bedoeld in lid 2), zulks met dien verstande dat de rang en salaristrap die zij tevoren uitdrukkelijk of stilzwijgend hadden bereikt min of meer automatisch worden overgebracht op de tabel van artikel 66 van het Statuut;

dat, vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Statuut, de ambtenaren, die volgens het zogenaamde stelsel van Brussel waren benoemd, bij gebreke van een Statuut waarin hun rechtspositie was geregeld slechts konden worden aangesteld naar analogie van het systeem dat gold voor de E.G.K.S.;

dat derhalve de stelling gewettigd is, dat artikel 102 de positie van deze ambtenaren op het oog heeft, waar het spreekt over de „stilzwijgend verkregen" rang en salaristrap, namelijk die welke stilzwijgend waren toegekend naar analogie van het systeem dat gold voor de E.G.K.S.;

dat bedoeld artikel, dat handelt over de vaste aanstelling der ambtenaren, slechts de vroegere rang en salaristrap als uitgangspunt neemt;

dat de administratie bij het verrichten van benoemingen in vaste dienst overeenkomstig artikel 102 – in deze eerste fase van de integratie der ambtenaren in het statutaire systeem – niet verplicht is rekening te houden met eventuele verschillen tussen de rang, die hierbij aan elke ambtenaar wordt toebedeeld, en de rang die – volgens bijlage I van het Statuut en de omschrijving bedoeld in artikel 5, laatste lid – overeenstemt met zijn ambt op grond van de daarbij behorende werkzaamheden;

dat derhalve de litigieuze beschikking niet kan worden bestreden met de stelling, dat verzoeker in dezelfde rang en salaristrap is aangesteld, die hem vóór de inwerkingtreding van het Statuut stilzwijgend waren toegekend;

dat derhalve het beroep 20-63, waarmede verzoeker op deze grond de vernietiging beoogt van de beschikking waarbij hij in vaste dienst is aangesteld, moet worden verworpen;

Overwegende evenwel dat elke ambtenaar, die na afloop van de integratieprocedure een ambt blijft bekleden waarbij, op grond van de werkzaamheden die daarmede zijn verbonden, volgens het nieuwe Statuut een hogere rang behoort dan die, welke hem op grond van artikel 102 is toegekend, recht heeft op wijziging van zijn positie, overeenkomstig het in bijlage I neergelegde beginsel, dat er verband behoort te bestaan tussen werkzaamheden en rangen;

dat verzoeker, toen hij op 11 januari 1963 een klacht indiende over zijn vaste aanstelling in rang A/4, niet slechts de vernietiging van het benoemingsbesluit heeft gevorderd, doch tevens zijn herindeling in rang A/3 met ingang van 1 januari 1962, zulks onafhankelijk van de vernietiging van vermeld besluit;

dat bovendien ook verweerster zich van dit onderscheid tussen aanstelling en indeling – waardoor wordt gewaarborgd dat de rang

met de werkzaamheden overeenstemt – bewust was, zoals blijkt uit de in de zaak 21-63 bestreden brief, waarin de Commissie de klacht van verzoeker heeft afgewezen;

dat ten processe vaststaat, dat verzoeker in 1958 was aangesteld ter vervulling van de werkzaamheden van hoofd van de afdeling „Onroerende Goederen, Materiaal en Lezingen" bij de Commissie van de E.E.G.;

dat aan verzoeker bij deze aanstelling een positie was toegekend die overeenkwam met de rang A/4, zulks met verwijzing naar het Statuut van de ambtenaren van de E.G.K.S.;

dat volgens de tabel betreffende het verband tussen de functies en rangen, die vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Statuut op de ambtenaren van de Hoge Autoriteit werd toegepast, deze rang het beginpunt vormde van de loopbaan van hoofdadministrateur, welke zich uitstrekte over de rangen A/4 en A/3;

dat de omschrijving van de functie van hoofdadministrateur volgens deze tabel („verantwoordelijk voor een hoofdsector van een afdeling") inderdaad overeenstemde met de werkzaamheden die verzoeker verrichtte;

dat in de nieuwe Statuten voor de ambtenaren der drie Gemeenschappen aan deze functie slechts de loopbaan van afdelingshoofd beantwoordt, welke voortaan beperkt blijft tot de rang A/3;

dat overigens de dienst „Onroerende Goederen, Materiaal en Lezingen", waaraan verzoeker steeds verbonden is geweest, zelfs in de beschikking van 14 december 1962, waarbij verzoeker in vaste dienst werd aangesteld, als „Afdeling" is omschreven;

dat verzoeker zowel voor als na zijn vaste aanstelling de leiding van deze dienst in handen heeft gehad;

dat, nu de Commissie de omschrijving der ambten als bedoeld in artikel 5 van het Statuut niet tijdig heeft vastgesteld, zulks geen

beletsel kon zijn om verzoeker de rang A/3 toe te kennen, daar volgens bijlage I, waarin de Raad richtlijnen heeft gegeven voor de uitwerking van bedoelde omschrijving, dit de rang is die toekomt aan een afdelingshoofd, en wel vanaf de inwerkingtreding van het Statuut;

dat trouwens ook uit de omschrijving, die de Commissie op 21 juli 1963 heeft vastgesteld, blijkt, dat de door verzoeker verrichte werkzaamheden overeenstemmen met de functie van afdelingshoofd in de zin van bijlage I;

dat verzoeker bijgevolg op grond van het Statuut, dat op hem is toegepast, recht heeft op aanstelling in de rang A/3, welke overeenstemt met zijn ambt, en wel vanaf de inwerkingtreding van het Statuut;

Ten aanzien van de kosten

Overwegende dat het beroep 20-63 weliswaar dient te worden verworpen, doch de aanspraken van verzoeker niettemin worden toegewezen;

dat verweerster derhalve met toepassing van artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering in de kosten moet worden veroordeeld;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord partijen in haar pleidooien;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie behorende bij het Verdrag tot oprichting van de E.E.G.;

Gelet op de artikelen 5, 91 en 102 van het Statuut voor de ambtenaren van de E.E.G. alsmede op bijlage I van dit Statuut;

Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de E.E.G.;

HET HOF VAN JUSTITIE

Rechtdoende,

Verwerpt het beroep 20-63;

Vernietigt de met het beroep 21-63 bestreden beschikking;

Veroordeelt verweerster in de proceskosten;

Ontzegt het meer of anders gevorderde.

Aldus door het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op negentien maart negentienhonderdvierenzestig.

DONNER TRABUCCHI

DELVAUX ROSSI LECOURT

Uitgesproken ter openbare zitting gehouden te Luxemburg op negentien maart negentienhonderdvierenzestig.

Voor de Griffier,
H. J. EVERSEN,
Adjunct-Griffier

De President,
A. M. DONNER